

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3·50 lei. Inserțiuni: De un șir petiț 12 fil. Abonamentele, manuscritele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Cura din Vălcele.

Humorescd.

Lupta pentru existență poate fi glorioasă, dar pentru omul, care n'are alt aliat decât foamea, e de tot grea.

Eu absolvând gimnaziul cu bun succes, tată și mamă mi-au murit.

Dela dânsii numai datorii am moștenit.

Cu moștenirea asta ș'un stipendiu din fundațiunea Sfântului Gozdu am absolvat drepturile la universitatea din Budapeșta, și cu diploma de doctor în drepturi în pozonar am intrat în praxa advocațională la un avocat din Târgul-mureșului.

Principalul meu avea o praxă estinsă. Cea mai mare parte a clienței să le consta din creditorii proprii.

Am absolvat și praxa advocațională de trei ani. Principalul meu mi-a estradat atestatul recerut de praxă, dar c'o cale și o ablegație despre 400 coroane, cu cari îmi datorea din leafă, cu oblegamentul, că în termin de o lună — adecă „ad graecas calendas“ — mi-i va plăți.

Est mod am avansat și eu, de prima dată în viața mea, la rangul de creditor.

În scurt timp am depus examenul de avocat și mi-am primit diploma de a minți pe bani.

Bucuria mea nime n'ar fi fost în stare s'o descrie.

A doua zi după depunerea examenului advocațional primesc dela un amic al meu învitarea să particip la ospățul căsătorii sale.

Învitarea mi-a fost binevenită. Eram adecă sigur c'o să mă satur odată bine, ș'apoi — dracul nu culcăte — speram să mânc cu acea ocasiune și din dragostea unei fete, și să văd cum popa mă poartă și pe mine pe la icoane. Aceasta — drept să spun — îmi era idealul dorințelor mele, căci mă săturasem de viața pusnică.

Ca bun creștin mi-am făcut cruce, m'am urcat în trăsură, și am plecat la ospățul amicului meu, care mă aștepta să-l văd cum popa îl învață introducerea la figurile din Romana înaintea icoanelor sfinte sub melodia „Isaiatântuește“.

Doamne dă să fiu cu noroc — mi-am zis la plecare —, știind că omul însoțit de noroc pleacă, ca și Saul, să caute măgari, și află o împărăție!

Sosind, amicul meu dinpreună cu fitoarea sa nevastă, cu socruso fiitor, un protopop binesituat, și cu fitoarea sa soacră, o femee, care și-a greșit cariera, și-n loc d'a ajunge înger, stă în ajunul sfințirei de soacră, m'au primit cu atâta bucurie, de care eu în toată viața mea n'am avut parte.

Ospățul a fost măreț. Public mult și vesel. Bucate bune, beuturi alese. Trei zile d'arândul am banchetuit, am mâncat, am beut, am toastat, am cântat și am jucat. Est mod eu în toată viața mea nu mi-am petrecut.

La ospăț a luat parte ș'un mare proprietar ungur din localitate cu nevastăsa și cu fatăsa, cu cari prin recomandarea amicului meu am făcut cunoștință.

Aceștia în tot decursul ospățului au vorbit românește, de nu-i puteai deosebì de publicul prezent românesc.

Eu am vorbit și ungurește cu dl Șandor — așa-i ziceau românii din tot ținutul. Din câte am vorbit am învățat să cunosc în el un om cu nobile și rari însușiri cetățenești. Eu nu fac politică — îmi zicea dl Șandor —, dar pentru aceea să nu mă consideri de pasivist. Eu sum un mare activist... pe terenul economic. Îmi caut fără obosală de moșia mea. Iubesc și cinstesc pe tot omul de omenie fără deosebire de neam, și toți câți pe mine mă cunosc încă mă iubesc și mă cinstesc.

Fata dlui Șandor, cu care eu în decursul ospățului adeseori am jucat, nu erà frumoasă ca Iuno, dar nici urâtă ca Xantipa lui Socrate.

Ilona — așa-i ziceau pe nume — erà o blondină cu păr bogat, cu ochi albastrii doioși la vedere, în obraz cu-n roșu viu natural, ear în totalitatea ei o figură plină de viață și de eleganță.

În ultima zi a ospățului șazând la masă, observ ca Ilonca țantește cu ochii des la mine. Eu tot așa de des țantesc la ea. Ochii noștrii luceau reciproc în flacăra dragostii.

Masa se ridică, oaspeții luânduși adio se depărtează. Și eu am plecat cătră casă ducând cu mine suvenirii neuitate.

Ajuns acasă am căzut bolnav la pat. Mâncasem prea mult la ospăt, și mi-am stricat stomachul.

Medicul mi-a ordonat cercetarea băilor dela Vâlcele pentru cură.

Sârmanul de mine-mi zic. Eu înloc de a-mi deschide cancelaria advocațială, să plec la băi pentru în-sănătoșare. Și cu ce să plec? Cu cei 3 f. ce aveam?

Eram disperat!

Am scris amicului meu, la a cărui ospăț mi-am stricat stomachul starea, în care mă aflam, și l'am rogat să mă împrumute cu 200 f. ca să-mi caut de sănătate.

El mi-a răspuns negativ zicând, că n'are bani, și a cere dela socruso îi e rușine. A adaos însă, să mă adresăz la dl Șandor, căruia comunicându-i trista mea stare a dechiarat, că bucuros mă ajută cu banii receruți la cură.

Am scris dlui Șandor, și a tria zi am primit banii receruți.

Mulțămind lui Dumnezeu pentru-că a dat dlui Șandor o inimă de om atât de milostivă am plâns de bucurie. M'am ușurat, durerile mi s'au micșorat, și-n ziua următoare, 1 Iulie, am plecat cu trenul la băile dela Vâlcele.

Dela Feldiora am continuat călătoria c'o trăsură. Pe la un kilometru depărtare de Vâlcele, întâlnesc un popă-n drum. Mi-am adus aminte de superștia, că nu-i bine să întâlnești popă-n drum. Cugetăm asupra acestei superștiții. Omul cugetă și cocișul răstoarnă. N'am făcut o sută pași dela întâlnirea-n drum cu popa, când cocișul răstornând a umplut șanțul cu mine. Caii fiind rassă de Bungard au stat locului, eu după ce am tulburat apa din șanț m'am urcat de nou în trăsură — atâta totul.

Folosirea băilor dela Vâlcele mi-a făcut bine. Dup'o cură de abea 2 săptămâni mă simțiam aproape deplin restaurat. Mâncam, beam, dormiam bine, simțiam o nouă renaștere-n mine.

Într'o seară punându-mă în pat, cu gânduri la deschiderea cancelării mele advocațiale și la mulțămirea deșilor mei creditori, cari în decursul studiilor mele m'au ajutat, am adormit.

Diferite visuri mi-au bântuit sufletul meu agitat în somn, cari toate mi-au scăpat. Pomenindu-mă un singur vis mi-a rămas în memorie. Acela adecă că Ilonca cu asemenea foc de dragoste privea la mine ca odinioară la ospățul amicului meu, și privirea ei îmi da putere la învingerea năcazurilor, ce în vis îmi conturbau somnul liniștit.

Ce dulce e a iubi când ai convingerea că ești iubit — mi-am zis — apoi m'am sculat din pat și am plecat la cură.

Finind cura și luând dejunul am plecat să fac o preumblare, și să-mi văd visul izbândit: Am întâlnit pe doamna Șandor cu Ilonca.

Nu-mi credeam ochilor, graiul mi s'a pus nod în gât, și mă luptam să-mi salvez prezența.

Le-am salutat cu profundă stimă, le-am sărutat mânilor, apoi cu viu interes mi-am permis întrebarea dacă dl Șandor e sănătos și . . .

Nu prea sănătos — îmi răspunse doamna Șandor — pătimește de stomach, și a venit aici la cură . . . azi a luat o bae caldă și medicul i-a dat ordin să nu părăsască odaia.

Le-am cerut permisiunea să le petrec până la locuință. Primind ofertul meu cu multă prevenire, eu cu istorii despre viața la băile dela Vâlcele le-am însoțit până la locuință. Aici sărutându-le mânilor le-am rogat să comunice dlui Șandor sancerile mele salutări. Ele mulțămindu-mi cu-n „la revedere!“ dintru-n glas es-primat, s'au despărțit de mine.

Eu de fericire mă urcasem pe scara patriarchului Iacob până-n al triilea ceriu.

În decursul curei avui fericirea la dese întâlniri și petreceri în familia dlui Șandor. Ilonca privea la mine mereu tot cu focul ce l'am observat în ochii ei la ospățul amicului meu. Eu tot așa priveam la ea. Ne-am amarezat tufă unul întraltul.

C'o ocasiune de preumblare departe de ochii lumii, luându-mi inima-n dinți am întreat pe Ilonca zicând: Te iubesc domnișoară, și am convingerea că mă iubești!.. ce zici, ești dta în poziția dtale de înnalt rang a mă luă pe mine, parodiță de iobagiu, de bărbat? Ea înro-

șită în obraz ca Soarele care apunând vestește timp bun mi-a răspuns: Dacă tata nu zice ba, eu nu zic, fără voia tatii însă nu-i iertat s'o fac!

A doua zi m'am dus la locuința dlui Șandor și i-am cerut mâna Ilonței. Dl Șandor zâmbind mi-a răspuns: Mie-mi place mult de dta, dar oare fetii place-i.

Poftiți a o întrebă.

Întrebând dl Șandor pe Ilonca, acesta i-a răspuns cu da!

Să fiți binecuvântați — a zis atunci dl Șandor!

Părăsând deplin restaurat băile dela Vâlcele, mi-am deschis cancelaria advocațională. La două luni am sărbătorit căsătoria cu Ilonca.

Într'o zi oarecând după căsătorie am zis către socrumio: Tată socrule! Ști căți dătoresc cu 200 fl.? Acum dacă vrei să capeți banii, părește-mă, și mă ia pe mine de avocat!

Zece pălmi în loc de una.

La un bal de elită în Cluj — așa să povestește — s'a strecurat și un ovreu nobil îmbrăcat în frac, lac și clac.

Bazat pe poziția sa de creditor al mai multor oaspeți din societate, deși picioarele lui strâmbe și urechile cât vânturătorile morilor de vânt nu corăspundeau, a început a juca ciardaș și a face damelor frumosul cu insolența înăscută neamului seu.

Un iurist participant la bal observând purtarea obraznică a ovreiului s'a dus la el și luându-l la braț i-a zis: Te rog a mă însoți până-'n odaia alăturată!

— Pentru ce?

— Am să-ți dau ceva între patru ochi!

— Ce să-mi dai?

— Am să-ți dau o palmă să nu ne vadă nime!

— Eu nu viu cu dumniata să-mi dai zece palmi!

— Atunci ține minte obraznicule!

Balul s'a finit, oaspeții s'au depărtat.

La depărtarea publicului iuristul și-a mai angajat patru tovarăși și fie-care a ras ovreiului două palmi.

Așa și-a primit ovreul capitalul dorit de zece palmi!

Ce e absurd?

Absurd e :

A te pune la jocul de cărți, și după ce țiiai pierdut toți banii a plânge, iar spre răsbunare ați bate nevasta pentru că n'are din ce-ți cumperă de mâncare!

A întrebă pe cârciumar: Ai vin bun?!

A face vizită într'o casă, despre care ști, că nu te vede cu ochi buni!

A peți o fată, care la bal ți-a dat corfă!

A te îmbătă seara, și-n dimineața următoare a te jălui, pentru ce te doare capul!

A zgriburi în Novembre de frig, pentru că ți-ai propus să faci numai în Decembre foc în casă!

A crede, că toți cei-ce regulat cercetează Dumineca și Sărbătoarea biserica, sunt oameni evlavioși!

A nu te culcă când somnul te apăsă, pentru că n'a sosit timpul, în care de obicei te așazi în pat!

Ați încredința secretele la oameni, despre cari ai convingere, că nu le păstrează!

A abonă o foaie ca să ai înce-ți învălui slănina!

A face cuiva un bine în așteptarea recunoștinței!

A cumperă ceva, pentru-că-i ieftin!

A laudà în fața nevestei tale frumseța altei femei!

A crede, că Concordia institut comercial pe acțiuni
— pardon — pe furțișaguri, s'a administrat corect!

A face politică activă fără speranță la câștig!

A fi pasivist în așteptarea, că porumbii fripți îți vor
zburà în gura căscată!

A te amoreza ca fată într'un ofițer dela tunari, ori
de altă categorie militară, fără să ai cauțiunea recerută!

A împrumută bani în speranța, că creditorul nu-ți
va mai cere replătirea sumei împrumutate!

A cumperà lozuri d'ale loterii de stat, cari nu ies
la tragere!

A trimite lucruri de valoare la expoziții în credința,
că hoții nu cercetează atari întreprinderi!

A te face călugăr ori celibe în speranța la înalte
ranguri hierarchice, și a abzice de toate plăcerile lumesti!

A mânca Miercurea de dulce anume că-i Vineri!

A cercetă festivitățile Astei din Sibiu pentru că
să-ți petreci în Seliște!

A crede, că uitându-te la alții cum mănă, te sature!

A încheià căsătorie c'o fată amorezată în cătane în
speranța, că fără să ai batăr un rezervist la îndemână
vei trăi fericit!

A te face popă într'o parochie, în care parochienii
tei n'au ce mănă!

A intră în tagma antialcoholiștilor sub jurământul,
că cât vei trăi nu-i bea decât antialcohol sau sirup cu
apă de ploae!

A crede că nimica alta-n lume nu-i absurd, decât
ce eu în acest articol am scris!

Cantorul Irmos.

<p>Șapte țeri, ba șapte sate N'au cantor ca satu nost, Multe spune el din carte, Mai multe spune de-a rost!</p>	<p>Ear când vede cupa plină Cântă după lăutar În dreapta, 'n stânga închină, Se dee Dumnezeu dar.</p>
---	---

<p>Nici nu deschide ceaslovul Și-ți repede câte-un glas Jucându-să cu triodul, Clătinând versul pe nas.</p>	<p>Fără cantor vr'o pomană Cum vă și puteți gândi? „Lazar din Viftania“ Cine ni l'ar glăsui?</p>
---	--

<p>Ear la „Doamne miluește“ Îi clănțanesc dinții-'n gură Atunci nimic nu gândește, Poate doar la vr'o prescură.</p>	<p>Cantorul, bătrânul cantor, Fără el satu-i pustii, Ca popa și crâșnicul Mai sunt derbederi destui.</p>
---	--

<p>Cându-i la „bogorodijnă“ Își așază barba-'n palme Și o cântă pe odihnă, Mult îi învățat, vai Doamne!</p>	<p>Dar un cantor ca Irmos, Rar vlădică să-l întreacă Așa cântă de frumos De să-l ascuți ziua-'ntreagă.</p>
---	--

<p>Ear la nunți când starostește Nu-i vlădică să-l întreacă Vorba așa o potrivește De rîde mulțimea-'ntreagă.</p>	<p>Și pe frigul cel mai mare, Când umblă cu preotul Ca un iepure el sare Tot cântându-și Iordanul.</p>
---	--

<p>Apoi când e după măsură Pe la „Cana-Galilei“ C'un ochiu e tot la mireasă Cu altul la miritei.</p>	<p>Are însă o fălincă În legea frătuților Nu gustă în veci pălincă, Ci o bea cu mare spor.</p>
--	--

<p>Și ți-o cântă legănată Pe un glas duios pe nas Numai cu ochii mai cată De s'a umplut scumpul vas.</p>	<p>De nu bagă popa samă, Când sunt la vr'o comandare, Pâna-i zice: „tulvai mamă!“ Un strop de vinars el n'are!</p>
--	--

Dar popa cu crâznicul
Din veci țin nume cu altul
Și pun frâu la cantorul,
Asta o știe tot satul.

De aceea la căsi alese
Pun trei glăji pe masa lor
La popa, crâznic și cantor
Se tot guste-ncetișor.

Fiecare ale sale,
Cum spune și scriptura,
Numai dintre ale sale
Soț pe soț a nu scurta.

Atunci cantorul Irmos
Cu glasul răgușit-lin,
Atât cântă de frumos
De-ți vine să-l bagi în sîn.

Da-i bătrân și ce ne facem
De l'a strînge Dumnezeu?
Multe a dat de satul nostru
Să nu mai dea și acest rău!

Că țeri șapte, șapte sate
N'au cantor ca satu nost,
Multe spune el din carte,
Mai multe spune de-a rost!

Dar de-o fi ca să se stingă
Cum să stinge o luminare
Satu-ntreg o să ni-l plângă
Cum să plînge o fată mare
Când cășlegile se gată
Și-a remas nemăritată.

Spovada țiganului.

A ajuns țiganu-acasă
Flămând cum e o mireasă
Ce să mărită silită
Și nu-'mbucă macar pită
La uspățu-i necum alte
Mâncăruși bine gătate,
Și flămând cum el era
Strigă la boreasa sa:
Fă-mi Ilco colea-'n căldare
Fă-mi o mămăligă mare
Dar te poartă bărbătește
Că de foame mă strocșește!

Facețiași, face bărbate
Dar știi bine nu-s bucate,
Nu-i făină măi bărbate!

Fă-mi dară două mai mici
Și adămi-le aici
La umbra bordeiului
Că-s flămând al dracului.

Nu-i făină nici un strop
Cât să ia o cioară-'n bot!

De asta veste supărat
Să ia Danciul cătră sat

Unde mueri și bărbați
 Toți schimbați și toți gătați
 Spre biserică grăbiau
 Unde mi-să spovedeau.
 Danciul să minună foarte
 Cum de bietul popa poate
 Spovedi atâta potop
 De oameni și de norod?
 Căci gândea Danciul gândea,
 Spovada va fi așa
 Că popa dă de mâncare
 Celui ce-i flămând mai tare,
 Celui sătos beătură
 Celui gol o haină bună.
 Deci își zice : mergi tu Dadă,
 Mergi odată la spovadă
 Să știu că te-ai spovedit
 De nu te-ai mămălăgit,
 Că de foame a-i hămisit.
 Și grăbi Dada grăbi
 Spre ușa bisericii
 Cu gând de a-să spovedi.
 În poarta bisericii
 Cu Păcala să-'ntâlni:
 Încătro călcăezi Dadă?

Merg drăguță la spovadă
 C'auzit-am auzit
 C'ar fi bine spovedit!

Bine; mă-i bună spovada
 Dar nu-i de nasul lui Dada
 Lucru mare-i spovada
 Popa n'o dă num'ășa!

Dacă nu mi-o dă, o fur,
 De-i popa numai singur.

În tinda bisericii
 Sta popa și spovedi
 Pe credincioși unul, unul,
 Cel spovedit lua drumul
 Cătră casă. Mai napoi
 Întră și-al nostru cioroiu
 Pe buze lingându-să
 La mâncări gândindu-să.
 Cum întră, cum chibsu
 Oare popa unde-ar fi?
 Și-ntr'un corn mi-l și zări
 Stând în strană și cetind
 Pân' i-a veni-un om la rînd.
 Dacă văzu pe dada
 Îi făcu semn cu mâna
 Să-ngenunche frumușel
 Sub patrafir lângă el.
 Și ingenunche țiganul
 Și mi-l întreabă preotul
 Mai de una, mai de alta,
 După cum mere spovada.
 Sub strană colo-'n napoi
 Era-un sac cu baraboi
 Și dada cum mi-i zăpsi
 „Asta-i spovada“ gândi
 Și-ncepu a-și umplea sînul,
 Ear când l'o-'ntrebat preotul:
 Furat-ai cândva ceva?
 Dănciucul nost respundea:
 Fur acum, sfinția ta.
 Nu zi fur, zi am furat,
 Să te curăț de păcat.
 Dapoi fur, sfinția ta!
 Și cu mâna tot lua
 Barabou de barabou.

Ți-am mai spus, zi: „am
[furat“,
Strigă popa-nfuriat.
Atunci dada trăsări
Cât p'aci era p'aci
Să-și scape baraboi
Dar fiind om curagios
Nu-i lăsa să cadă jos
Ci zise cam spăriat:
Apoi dară am furat!

Noa vezi așa Danciule,
Strâmbe-ți dracul fălcile,
Acum du-te la bordei
Și mâni să-mi vii cu trei lei
Să-ți cetesc din sfânta carte,
Să te mântui de păcate.

Ce-i popă? treilei spovada?
Atuncea-i vedea pe dada
Când ți vedea și ceafa!

Să fi văzut pe dada
Cum mergea cu spovada
Fălos, pășind mărunțel
Și strângându-o spre el
Să n'o piardă pân'acasă
Să o ducă la boreasă
Să o fiarbă să o frigă
S'o mănce cu mămăligă.
Dac'acasă ajungea
Cătră țigancă zicea:
Hai tu Ilco, hai la dada
Că furaiu popii spovada

Uită-te ici, plin e sînul
De spovadă ca și crinul
Tot spovadă bulbucată
Bună de făcut bucată.
Ilea ciauful umplea
De baraboi și-i ferbea
Și punând apoi la dada
Zicea: hai mănca-ți spovada
Dar vezi mănca cam cu
[treabă

Să rămână și la babă
O lecuță de spovadă,
Ear mâne dacă-i putea,
Popa de nu te-a vedea
Mai pilește tu o leacă
De spovadă luminată,
Și adă să fac fertură
Să astupăm asta gură
Care dacă n'ar mai fi
Țigani bîne-ar trăi
Ar cânta, s'ar veselii,
Dar gura, gură căscată,
Aia-o spânzurat pe tata
Și ne-a spânzura pe noi
Că n'avem nici baraboi
Nici mălaiu de mămăligă
Nici spovadă, nice pită
Numai lumea înainte
Să trăești dacă ai minte
Minte rea și blăstămată
Bat'o Dumnezeu s'o bată!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Dina, dina Marcule
Haptac cu urechile
Nu tot hârăi din rânză
După tocana cu brânză
Brânză de capră bălțată
Din Șomcuta procurată
Dela badea Niculae
Cu turma de oi în pae

La comandă ia aminte
De vrei a fi președinte
Știi colo la adunare
Pentru drept de votizare.
Am petrecut Ianuarius
Și suntem Făurarius
Cel ciudat în toiul lui
Mai urit țiganului

Care atunci e ferice
 Când pipând din gură zice:
 „Fie eara cât de rece
 „Numai Făurar d'ar trece
 „Devla sfinte Făurariu
 „Bun mai ești de păcurariu
 „Peste hada țigănească
 „Să o faci se năpârlească“.
 Ori se zic una mai bună
 Cum cântă nana Păună:
 „Numai se putem petrece
 „Săptămâni una și zece
 „Atunci eara e trecută
 „Poți umbla cu haina ruptă
 „Cizma unde e picată
 „Rămâne neridicată
 „Sfântul vântul hăl subțire
 „Ne mai scutură din fire
 „Auleo sprintinei
 „Dragii mamei puradei“.
 Ascultă Marcule dară
 Mai dute în Chioar eară
 Nu gândi că ai gătat
 Cu ceia ce iai jucat
 Ia la un joc drăgălaș
 Pe Mihali Toderăș
 Care e născut aici
 Din gubașii cu opinci
 Te tot dū cu el pe drum
 Să rămână colb și scrum.
 Dacă în Lemniu ajungi
 Cântă-i niște stichuri lungi
 Precum el ști se rostească
 La obstia românească

Magnificul deputat
 În al țării mare sfat.
 După toate mai de grabă
 Pe Mihali îl întreabă
 În ce mod s'a ridicat
 În Lemniu școală de stat?
 Nimicind cea românească
 S'au ridicat ungurească
 La ea dascăl român dat
 Azi sa făcut reformat
 Pricina cum se zvonește
 La Mihaiu se potrivește
 „Gazeta“ la provocat
 Să dee răspuns curat
 Dar el în a lui răspuns
 Mai nimică bun n'a spus
 Cu ce el a reflectat
 Tot mai tare sa blamat
 Ba că-i teacă, ba e pungă
 Toată scuza zamă lungă
 Așa mod de escuzat
 Ca mîța lângă păsat
 Ar mîncă dară nu poate
 Posatu-i ferbinte foarte
 Na spus afară că „da“
 Na adeverit că „ba“.
 Întrebarea astadată
 A rămas nedescurcată
 Dar de unde foc nu este
 A scoate fum nu-i poveste
 Dacă treaba e așa
 Mihali sub laba ta
 Stringe-l bine ca pe dub
 Că-i președinte de club

E dator se împlinescă
 Toate cum ști se vorbească
 Mărcuț fă pe mâniosu
 Du-l la notarășul Hosszu
 Se arete la popor
 Cum e deputatul lor
 Ca din asta întâmplare
 Să învețe fiecare
 La doi domni a nu slugi
 De geșeft a se feri
 Pentru neam când ai lucrat
 Fugi de drac împelițat.
 Marcule cu nume rar
 Decând umbli prin Chioar
 Fără glumă și poveste
 Ai știre că aici este
 Un grof fudul și sfătos
 Ca alții mai mânios
 Pe cinei cu superare
 E cătran de răsbunare
 Fie domni ori muncitori
 Cu vot de alegători
 Cine cu el nu votează
 Ar dorì să nui nici vază
 Pe cei ce au vr'o tistie
 Știi colo la primărie
 Le dà drumul se nu fie
 Pentru că rēu sau purtat
 Și cu el n'au votizat.
 În locul lor alții pune
 Carii i-au fost lui slugi bune
 Nui vorbă de hârnicie
 Numai de slugărnicie

Spunei grofului să știe
 Că rangul lui de grofie
 Ala-i spune să se poarte
 Mai frumos față de gloate
 El în toate nu se bage
 Nici deget cu toți a trage
 Căci fapta cea îngânfată
 Nu trece fără resplată
 Poporul bine lucrează
 Când după suflet votează
 Aceia sunt șarlatani
 Ce votează după bani
 Eară cei cu cunoștință
 Votează după credință
 E nobil, așa remăie
 Dar se nu țină mânia
 Facă bine și din multe
 O zicală nu o uite.
 Care așa glăsuiește
 Și la toți se potrivește:
 Cât e domnul de domnos
 La moarte se culcă jos
 Așa groful ca Bumbuțul
 Zisa, morea ca Pruncuțul
 Așa-i trupul grofului
 Cât Simonu Pupului
 Ori Găvrila Neamțului.
 Joacă Marcule și strigă
 Apoi capeți mămăligă
 Groful n'a fi superat
 Căci tu bine l'ai jucat
 Că și el e Chioran
 E fudul nu ca mai an

Nu-i ca tatăl lui smerit
 De toți oamenii iubit.
 Marcule plineșteți gândul
 Joacă și străini d'arândul
 Închină câteva șire
 De vecinică pomenire
 La șomcutani mai ales
 Muncitori ce au cules
 Nu voturi univerzale
 Ci mofturi pentru parale
 Corteșii români se vadă
 Cu câți au tras la teleagă
 În slujba de cortășie
 Ca frați în tovărășie
 Din ceata Ungurilor
 Și Izrailtenilor
 Antăiu joacă pe Cehul
 Batel'ar pârdaľnicul
 Hajdu, Průzsker, Szirmai
 Cu hornariul Kassai
 Alt Kassai jococariu
 Székely vestitul olariu
 Kohn, Szamosi, Kerekes
 Cu Papp János perezces
 Curelariu, Csonka, Atila
 Lukács ce lucră cu pila
 Maciorla și Feuermán
 Goldstein Számi și Feldmán
 Vestitul Vigdorovici
 Și cu alții Herskovici
 Lângă pomolog Husariul
 Zisa, Benedek cizmariul
 Kossa, Boncea, Izidor
 Etcetera toți ai lor

Învârtei bine sub ciur
 Nu zice că joci singur
 Dă-le câte un picior
 Cântă-le frumos de dor
 Dar una chiorănește
 Știi cum se duculuește
 Ungurește — jidovește
 Ei știu toți și românește.
 Voi, cei aici numerați
 În cortășire fertați
 Cu românii bocotani
 Ce au votat pentru bani
 Veniți la mine sub ciur
 Ca se vă taiu împrejur
 „Adonoaie — Burihata“
 Și botezul rost e gata
 Numai se tineți la el
 Care vrea a fi purcel.
 Acuma Marcule dute
 Nu face figuri mai multe
 Din Șomcuta nu departe
 Spre opus în ceea parte
 La Caiafa în Hideaga
 Tundeii părul, radei barba
 Leagăi ciurul la chimir
 Pune-l smirnă eczețir
 Că așa un fariseu
 Puțini affi fetul meu
 Să se știe linguși
 Ca și popa Péteri
 El afară de tipic
 Alta nu face nimic
 Alte trebi naționale
 Pentru el s'au dus pe vale

Câne cu colac în coadă
 Nici cufăriță de treabă
 Nu lingușeșc mai cu minte
 Cum face bunul părinte
 Când începe se vorbească
 Vezi că vrea se lingușască
 Ear când face socotele
 Oh atuncea vai de ele
 Tot la cincii și zece ani
 Rațiuni pe gologani
 Le întoarce, le sucește
 Apoi înjură cănește
 Că nici un vinit nu crește.
 Bine se chivernisește
 El poartă grija mai mare
 De biruț și pentru stoale
 La biserică și sfinți
 Nu le trebuie arginți.
 Cântă-i Marcule cu buna
 Mai mințeștei câte una
 Ba și zece și mai multe
 Nu cred să nu te asculte
 Dațivă pe întrecute
 El va minți câte zece
 Pe minut cât veți petrece
 Pomeneștei „două sute“
 Ajutorii în băncute
 Zii chitanța se o gate
 Se iaie traista pe spate
 În care banii sei pună
 Fii popă cu voie bună.
 Dar acea nu uita
 Spunei la sfinția sa

„Magyar állam“ să-l citească
 Și nici una românească
 Streine chiar și hăzlii
 Că se dau pe „liturgii“
 Preste cari tragi o dungă
 Și remâi cu bani-n pungă
 Vorbind cu el tot așa
 Doamne mult s'a bucura
 După-ce mult l'ai probat
 Ia-l apoi la scărmanat
 Spunei că nu face bine
 Citind numai foi streine
 Și când el la alui casă
 Nu poartă la preoteasă
 Nici o foaie românească
 Amândoi se o citească
 Ducă-să când e chemat
 De români la ceva sfat
 Spre binele neamului
 Ce-i dau bir la dumniului
 De va zice „sum sărac“
 Nu-i crede, el e găzdac
 Dela el te dū la școală
 Doară nui afla-o goală
 Dascăl Buda cel vestit
 Va fi „ellen“ negreșit
 Cu pedagogia-i mare
 Greluși de magiarizare
 Chiamă-l solo la o parte
 Spunei pe mare dreptate
 Că-i poștești învățătură
 Tik-ta-rak noduri-n gură
 Ca copii se sporească
 În limba cea ungurească

Cât la el în căpătină
 Aibă junimea română
 Din școală sub alui mână.
 Dacă toți vor învăța
 Maghiara cât Buduca
 Cu el și Lukács pot merge
 Porumbele a culege
 Colo lângă Cocoroiu
 La Anișel ori Zăvoiu.
 Buduca facă cât poate
 Nu fie buhă de noapte
 Nu să gândească de sfânt
 În maghiară pe pământ
 Poate când ar ști mai mult
 Ca român ar fi pierdut
 Atuncea Suciul și Boroș
 I-ar zice „mare cocoș”
 Dar să fie fără frică
 Din asta n'a fi nimică.
 Marcule cât ai umblat
 Puțini dascali a-i jucat
 Doară și tu dascal ești
 De așa îi părtinești?
 Caută și fii cu dreptate
 Nu cruța nici pe frate
 Apucă-te ispitește
 Persoana nu hotărește
 Spune dascalilor dar
 Un cuvânt în general
 Formă ca Abecedariu
 Subscris de Doctor Amnariu
 Dascalii știe de rost
 Că să poartă hîd și prost

Când trec la școale de stat
 Părăsind a lor din sat.
 Aminte să le aduci
 Să nu fie hăbăuci
 Făcând drumuri și rugări
 La Unguri complimentări
 Șadă pe loc nu să roage
 Ca coldușii la cărmooage
 După cai verzi nu alerge
 Că fac faptă fără lege
 Lăsând mama lor cea bună
 Pentru năluciri din lună.
 Nu uite, țină aminte
 Ce greu a fost mai nainte
 Totuși moșii au luptat
 Dela post n'au desertat
 Cu toate că a lor plată
 Era abia pipărată
 O sută și câțiva zloți
 Nu sute ca la nepoți.
 Apoi slujba de bedel
 O purta dascalul — El
 Făcea foc și mătura
 Tăia lemne — când era
 Tot să simțiau fericiți
 „Jupânii dascali” numiți.
 Marcule ești ostenit
 Deci dacă te-ai hodinit
 Apucă spre răsărit
 Dar să nu fii plictisit,
 Ia aminte ce ți-am spus
 Dela Gaură mai sus
 Pe o vale minunată
 Ești în Varaiu îndată

Acolo dac'ai aflat
 Un dascal penzionat
 Gecze Laczi alb la fața
 Ca un țigan ars de ghiață
 Întrebămi-l mai ântâie
 În care pedagogie
 Ori la didactică spune
 A să face ciuf la lume?
 Ori ameițit de măslad
 A dat numele „Árpád“
 La un coconăș ce are
 Astăzi bou cât el de mare
 Andreica cu matricula
 Ca popă lovască-i gura,
 Spuneți că la noi nu este
 Așa sfânt nici de poveste
 Nici la Doctorul Amnariu
 „Árpád“ nu-i în sinacsariu
 Józsi, Laczi, Miclăuși
 Afi țigani brugăuși
 Cioroi cimpoieși, ciurari
 Lingurari și corturari
 Cum totuși la botezare
 În Chioar care de care
 Ca bătuciți fără minte
 Dau așa nume pocite?
 La mueri Rozsi, Julișcă
 Mari, Cati și Borișcă
 Așa nume le găsești
 În elencuri ungurești
 Mai nou sunt și jidovești
 Ear în limba românească
 Să nu se mai pomenească
 Ce-i românesc se păstrăm
 Ce-i strein se lăpădăm
 Ce așa frumos se sune
 Ca române nu-s în lume.
 Marcule puiule ud
 Mergi acum la Năsăud
 În patria lui Ciocan
 Nu l'am fi avut șohan
 Acolo dacă sosești
 La fonduri să te oprești
 Vezi cum se chivernisește
 Decând Bánffy le pândește
 Cearcă cum manipulează
 Granicerii cei cu vază
 Întrebă-i din fondul lor
 Mai dau și streinilor?
 Că la bani de ei cruțați
 Streinii nu pot fi frați
 La toți puiule le spune
 Că Nașcul cel de renume
 Ostenit și însătat
 Multe drumuri a umblat
 Dela Anna la Pilat
 Până ce a căpătat
 Colo sus la imperăție
 A mijlocit pe vecie
 Munții cu pădurile
 Din cari țin fondurile
 Granicerii — constatat
 Ca soldați brov s'au purtat
 În lupte din țară-n țară
 N'au pățit nici o ocară
 Medalie li s'au dat
 De înalțatul Împerat

Trăgânduși ei dela gură
 Făcù fondul de montură
 Totul au dat pentru școale
 Stipendii și ajutoare
 În sumane și opinci
 Bravii graniceri voinici
 Au slugit și au cruțat
 Așa fonduri au lăsat
 Din care azi vreau să ieie
 Streinii — dar nu le deie
 Decumva sunt între ei
 Iuzi și farisei mișei
 Cu gânduri ca se pacteze
 Ca Ciocan se cocheteze
 Cu puterea ta înaltă
 Bagăi Mărcuț într'o baltă
 Colo sus la „Entradam“
 Prohodeștei cu Jidan
 În loc de cruce la cap
 Fă-le un chip de gândac
 Cu zăpis că au lucrat
 Ca Adam cel înșelat
 Ca Iuda Iscariot
 S'au dat dracului de tot
 Ai lui Lucifer se fie
 De acum până-n vecie.
 Sai una Mărcuț domnește
 Și așa le glăsuește:
 Grăniceri nu șovăiți
 Ci bine ve chibzuiți
 De șarlatani ve feriiți
 Pe neblesnici urgisiți
 Neamul nostru plătit fie
 Cu alui Ciocan prostie

El din școli „naționale“
 Făcù „fundaționale“
 De care faptă odată
 Va geme la judecată
 El cavalier — Ianiceriu
 Nu zică că-i grăniceriu.
 Scumpă dragă tinereime
 Toată nădejdea e în tine
 Țineți una în unire
 Și păstrați ca pomenire
 Cum a fost tăiat pe roată
 Moșul Todoran odată
 Dela Salva mai în sus
 Pentru adevărul spus
 Pentru-că n'a șovăit
 El martir a devenit
 Blăstămul lui mare fie
 Pe cei ce fac mișelie
 Să închină la strein
 Uită neamul lor român.
 Acum Marcule hăin
 Dute colo la Șetin
 În comitatul Ciănad
 Dar te dū pela Arad
 Acolo când ai zgodit
 Pe popa afurisit
 Nebotezatul Major
 Cântăi puiule de dor
 Precum el mărturisește
 Doisprezece ani popește
 Pe credincioși învățând
 În tot locul predicând
 Morală duhovnicească
 Pentru limba ungurească

Acum ca un pricopsit
 Nyilt levél a tipărit
 Ca poclon o-a închinat
 Lui Návay deputat
 Gândindu-se de bălaur
 Că umblă „calea de aur“
 Să vede că a uitat
 La Macău cum a umblat
 Cum a fost batjocorit
 De coșutiști huiduit
 Numai ochii nu ia scos
 Scoborând pe trepte-n jos
 În panfletul tipărit
 El pe sine s'a hulit
 De români s'a lăpădat
 Maghiaron s'a declarat
 După toată rânduiala
 Mânce-l ura și ocară.
 Decât slujba de popie
 Mai bine Major să fie
 La turma de oi dulău
 Ori chelner în făgădău
 Ca dulău poate lătra
 Ear ca chelner chibița
 Bate-l'ar Dumineca
 Cât de rău să ști purta.
 Ar fi bun și de jitaru
 Ori condași la un porcariu
 El cu Clintoc doi fărtați
 Ar fi buni draculul dați,
 Așa doauă uscături
 Nu prea affi în păduri

Glava lor e de bostan
 Inima de bolovan
 Gura o troacă de . . .
 Avere-ar pe limbă floci
 Să mânânce turnătură
 Ear nu cinstita prescură,
 Așa pe popa Major
 Apucă-l de un picior
 Brăul de pe lângă el
 Îl desleagă frumușel
 Precum bine i-a umblat
 În Macău la instalat
 Pentru discursul ținut
 Ungurimea l'a bătut
 Foarte bine au făcut
 În loc să mânce cireșe
 Ori bobolozii de coleșe
 Mâncat-au pumni o grămadă
 Peptânatu-lau la barbă
 Să știe de altă-dată
 A-și căuta loc bun la șatră.
 Între unguri nu să ducă
 De nu-i babă hăbăucă
 Până-i în haine de popă
 Nu să facă tuz de dobă,
 Ceresnyés János fișpanul
 Nu-i dă colacul și banul,
 Oare popo ce-ai gândit
 Nu ți-a fost urît la flit
 De români a te lăsa
 Și cu străini a pacta?
 Bată-te Liturgia!

Prorocul Bileam despre întâmplările în luna lui Martie.

1 Martie.

Activiștii încep reviziunea programului național din 1881, și se pomenesc c'o „viziune“!

2 Martie.

Unui ungar din părțile Devei pleșug din frunte până-n călcâie, visând că Românii fac revoluție, de frică-i crește părul!

3 Martie.

Ziarele din Braşov „Deşteptarea“ şi „Dreptatea“ ajung la convingerea, că cearta fără batae nu face părale!

4 Martie.

Dr. Vecerdea publică edarea unui valoros op financiar până acum netipărit în ediția a doua!

5 Martie.

Să constatează că criza ungură a făcut strepezi!

6 Martie.

Episcopul dela Gherla, Szabó, dispune publicarea anunțurilor de îngropăciune pe întreg teritoriul eparchii sale în limba maghiară!

BCU Cluj / Centrul de Cercetare și Bibliotecă Cluj

Dr. Vecerdea denunță pe Dr. D. Roman Papei dela Roma pentru că a fluerat în biserica gr.-or. din Mediaș!

8 Martie.

Între Liberalii și Conservatorii din România se încheie prima căsătorie mixtă. Copii din această căsătorie se vor crește în credința la un mai fericit viitor al României!

9 Martie.

Spiritul timpului primește dela ministru-președintele Fegyverváry ordinul, că la strigătul gendarmilor: „Aj meg“ să stea locului!

10 Martie.

„Unirea“ din Blaj, ca să prevină pe cei din Budapesta, se preface în foaie de toate zilele și apare de două ori la zi, odată-n Blaj, și odată-n Veza!

11 Martie.

Un călugăr grecesc din Muntele Althos caută în părțile Seliștei o doică!

12 Martie.

Coaliționiștii fac exerciții în ași sări din piele!

13 Martie.

De disperațiune, că criza ungară va dura încă lung timp, Tisza se aruncă-n Dunăre!

14 Martie.

Consortiul Sibienilor alcătuit pentru edarea unei foi politice de toate zilele cum n'a fost, nici va fi, dechiară „Telegraful Român“ de organ autorizat al său, și-și va publica vederile sale în acei numeri ai vechiului organ org.-or., cari „din cauza sfintei Sărbători de mâne“ nu apar!

15 Martie.

Vestitele libertății ale Ungarii emigrează în America!

16 Martie.

Papa respunzând lui Dr. Vecerdea îl îndrumază să-și înainteze jalba sa contra lui Dr. D. Roman la consistoriul din Stadtpark!

17 Martie.

Consistoriul din Stadtpark răspunde lui Dr. Vecerdea, că din cauza durerilor de unghii nu se poate ocupa cu rezolvarea jalbei lui!

18 Martie.

Un bărbat de înaltă poziție vine la convingerea, că partea lui cea mai bună e nevastăsa!

19 Martie.

Gazetele „Telegraful Român“ și „Unirea“ se declară organe autorizate ale Celuicestrigă-npustie!

20 Martie.

Popa din Dealtădată își pune congrua în Färbel spre fructificare!

21 Martie.

Iese la lumină, că deputații noștrii de ambele soiuri afară de încassarea diurnelor alta n'au isprăvit în dieta țării!

22 Martie.

Astra-și vinde dreptul de a participă la expoziția din București prin expunerea de obiecte aparținătoare ornamenticei țărencei române unor geșeftari. Colecția obiectelor se face în numele și sub garanția Astrei!

23 Martie.

La expoziția din București Albina va expune un Munte de pietate, la care și acțiile Concordiei se vor putea amanetă ca hârtii de valoare!

24 Martie.

Adunarea generală a Albinei constată în dezvoltarea afacerilor o stăgnare de preste zece ani, cu toate că capitalul, cu care se operează, e îndoit de mare. Majoritatea acționarilor mameluci conziderând stagnarea de merit al consiliului administrativ primește bilanțul fără desbatere!

25 Martie.

În Muntele Athos călugării greci fură mai amar decât la Concordia s'a furat!

26 Martie.

Fariseismul se poartă prin Gherla îmbrăcat în revereandă!

27 Martie.

Pe stradele Braşovului să târăie un om, care de câte ori scrie prin gazete, ori îşi cască gura să blamează!

28 Martie.

Un comediant caută un deputat ales din încrederea poporului în sinodul archidiecezan din Sibiiu, ca să-l arete la târguri pe bani!

29 Martie.

Dascălul din Găinar se plânge, că de dulce n'are ce mânca, şi postî nu poate de foame!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

30 Martie.

Tranvaiul electric al Sibiului pescurge strădele tot de două-ori gol ş'odată fără pasageri!

31 Martie.

Vinerea patimilor fiind toţi prorocii amuţese!

Chuituri d'ale țărenilor la joc.

Asta-i lelea lăudată
 C'are nouă fi în ladă ;
 Trei sunt rupte patru sparte
 Două nu se țin pe spate,
 La una ce-i stă pe trup
 Câinii latră ca la lup !

Părinte sfinția ta
 Spovedește-mi pe mândra,
 Dar nu-i da păcate grele,
 Că jumătate-s a mele!

* ' *

Mă bădiță tu ești căne,
Că nu vîi seara la mine!
Ba tu lele ești cățea
Nu-ți păstrezi deloc cîntea!
Eu ș'aseara-m fost la voi
Și te-am găst pupând pe doi!

* * *

Fă leliță din Pitești
Cu bărbatul cum trăești?
Trăiesc rău ca și cu dracul
Că și aseară mi-a spart capul!

* * *

Dea-și trăi cât peatra-n munte
N'ași lua fată cu curte,
D'ași lua una săracă
Eu s'o plac, ea să mă placă
Ce poruncesc ea să-mi facă!

* * *

Asta-i fată laudată
De trei ani nepeptănată.
Odată la peptănat
Trei sate a adunat
Cu săcuri și cu topoare
Dujmanii să și-i omoare!

* * *

Bade cât ești de viteaz
Fă-ți fântâna la pirlaz,
Și strigă seara pe Lună
Hai mândro la apă bună!

* * *

Însura-măș însura
Socru nu știu ce mi-a da;

Două rațe potcovite
Să mă țin și eu cu vite,
Doi cocoși cu ochii scoși
În loc de doi boi frumoși!

* * *

Hop! săracă lelea Floare
Unde vede glaja moare
Si să vaeră mereu
Că nu bea la fâgădău!

* * *

Zis'a maica să mă-nsor,
Să-i aduc în casă nor
S'o izbească de cuptor,
Câte-odată și de vatră
Să tremure casa toată!

* * *

Ascultă-mă Mărioară
Nu lăsa voinic să moară
Pentru-n pic de gurișoară,
Dăi gurița și-l ia-n poală,
Că gurița ta-i de leac,
Vindecă voinic sărac!

* * *

Hop leliță din Iclod,
Gușa ta plătește-un zlot.
Pentru'n zlot și jumătate,
Nu ți-ași duce gușa-n spate!

* * *

Hop leliță lelișoară
D'ai fi bună cum să sună
N'ai ședeă seara pe lună
Să numeri proptețele
Ca cățaua stelele!

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Sibiul a fost făuriștea, în care de o jumătate de secol politica noastră națională s'a forostroit, nu de Sibieni ci de alții. Sibienii de 2—3 decenii, decând oamenii productivi ai Sibiului au răposat și consumenții au ajuns la cârmă, de regulă au tras în legău.

De aceea Chendi, care susține, că Sibiul nimica n'a produs, și în privința asta are toată dreptatea.

S'a făcut în Sibiu politică pasivistă și activistă, dar precum să știe, eticheta nu hotărăște calitatea, și în pelea goală nime nu poate jura, care-i absolut bună.

Fabricanții acestor soiuri de politică națională, în ce privește rezultatul politicei lor, pot zice cu Bismarck: Din ce lucru mai mult în politică, din ce-mi slăbește credința în calculii omenesți!

Lung timp și-au oferit pasiviștii publicului român politica lor cu 10 cr. metrul, dar au făcut asemenea geșeft cu cei dela Concordia.

Telegraful Român pe la toate târgurile din țeară strigă: Cumpărați „Activitate“, cotul cu 3 cr. până ce cu desăvârșire i-s'a împuțit marfa.

Așa atât pasiviștii cât și activiștii, ca să nu li-se strice banii, au fost nevoiți să-și cumpere însuși marfa.

La începutul anului trecut noi fabricanți în politică națională au ocupat făuriștea dela Sibiiu și cu dampf au început fabricațiunea politice active după mustrele învechite ale Telegrafului Roman.

De atunci Telegraful Roman neavând, până aci alt partid decât pe măgarul, pe care redactorul său ereditar s'a reîntors călare dela conferința națională din Mercurea își poartă coada în pălărie și la pasiviștii, cari îl salută nici din coadă nu mișcă, necum să-și ridice pălăria de pe bostan.

Dela conferința nouilor fabricanți de politică națională încoaci un progres natăgăduit s'a observat. Până la acea conferință batăr în idee aveam un partid național, de atunci în închipuire avem două: Pasiviștii să țin că au partid național și tot așa activiștii să țin că-s partidul național. În realitate însă nici un partid național n'avem, ci politica noastră națională întru nimica nu să deosebește de rácii din cartea țiganului.

Eu idee n'am de politică, care nu e altceva decât tragerea pe sfoară a deaproapelui. De aceea eu nu fac, ci rîd de cei-ce fac politică.

În cât pe mine mă taie capul a judeca în politică țin, că toată politica ce s'a făcut și să face la noi servește de regulă interesele celor ce o fac, ear poporul nostru mereu rămâne cu buzele umflate.

Cu alte cuvinte poporul nostru taie iarna ghiată pentru ca conducătorii lui vara să se recorească, dar conducătorii nici grijă nu poartă pentru ca el să aibă iarna cu ce să se încălzească.

Domnilor mari și mici fabricanți în politică națională, faceți un program național-politic destoinic de a contopi pe toți Românii din Ungaria în un unic partid național. Nu mai umblați cu câinii, nu vă considerați fie-care de partid național fără știrea națiunii. Nu fugiți de unitate ca dracul de tămâie, pentru-că atât în timpuri de pace cât și de războiu singur unitatea asigură biruința!

Frica de propriul avocat.

Doi prieteni preumblându-se pe stradă, unul observând pe avocatul său că-i vine în față a zis cătră celalalt, hai după mine, și amândoi fără treabă au intrat într'o curte. BCU Cluj / Central University Library Cluj

Avocatul a trecut. Prietenii de nou au ieșit pe stradă, și și-au continuat drumul.

— En spune-mi, tu pentru ce ne-am băgat noi fără treabă în curtea aceea?

— Nu știu observata-i tu pe domnul acela cu țilindrul din vremea lui Horea-Closca-Crișan, acela erà avocatul meu, și n'am voit să mă întâlnesc cu el!

— Sigur fi ești ceva dator!

— Nici o lăscăe! Dacă mă întâlnesc însă cu el, mă oprește, mă întreabă cum mă aflu? Ce-mi face nevasta? Copii sănătoși-s? apoi după câteva zile îmi trimite un expensar de 10 coroane pentru informațiuni!

Cocoana Gurădulce.

Câț, că voi nu faceți bajocură din îmbrăcămintea în care Dumnezeu v'a lăsat!

Formal greață mi-s'a făcut cetind rapoartele Unirei și Gazetei Transilvanii despre balurile reuniunii femeilor române din Blaj și Brașov, în cari damelor ce s'au prezentat la bal în costum național să aduc laude cel puțin nemeritate, ba chiar ridicole. Câț!

Bine domnilor reportori carnevaliști, la un bal românesc în ce costum să se prezinte dama română decât în costumul ei național? Asta nu e numai natural, dar datorința fie-cărei dame române, și cine-și îndeplinește datorința, n'are îndreptățire la laude. Câț!

Apoi n'ați observat d-voastră în praxa de raportori carnevaliști, că toate damele noastre, ce să prezentează la baluri în costum național trec așazicând de maște, de comediantе și își bat joc de portul propriu național. — Eu susțin asta cu toată hotărârea și o voi susține până când acele dame, cari cercetează balurile în costum național, tot în atare costum vor cerceta și biserica. Cât!

Au doar frumseța extraordinară a costumului damelor a entuziazmat pe raportori la laudele fără rost? Nu-mi vine a crede pentru-că nu pot presupune la acei domni atât de puțină cunoștință despre costumul nostru național. Nime nu mă va crede și tot e așa: Nici la balul din Blaj nici la cel din Brașov nu s'a văzut nici un costum național *original* ci numai caricaturi. Cât!

În rari ținuturi locuite de Români mai afli costum național original cum ne-a remas dela străbuni, totul e falzificat. — Eu mă prind pe ce voiți dacă în Seliște mai aflați azi un costum seliștenesc original. Nici costumul păpușei din Casa Națională nu e genuin original seliștenesc și asta nime n'a observat-o. Cât!

De aceea înființarea de reuniuni femești pentru păstrarea și perfecționarea costumului național ar aduce națiunei mai mari foloase decât toate reuniunile de femei câte azi avem, și cari în fond nimica nu produc. Cât!

Costumele așanumite din România, cari în absolută majoritate au jucat la balul din Brașov, singur un necunoscător le poate numi naționale. Frații din Regat n'au nici națiune nici costum național. O regină germană a trebuit să vie în România ca să pună baza costumului național departe de a fi încă perfect. Toate costumele câte s'au prezentat la balul din Brașov ca naționale din Regat au fost zdrențe bulgărești lipsite de gust și spiritul frumosului. Cât!

În ce costum s'au prezentat cofărițele, pardon, co-coanele Deșteptarea și Dreptatea la balul din Brașov retace raportorul gazetei. Cât!

Sibiiul a ramas est an mai pe jos decât Cisnădia. Până când și Țiganiii din Cisnădie au aranjat bal, în Sibiiu bal românesc n'a fost. Cât!

Era, ce e drept, vorba, că reuniunea femeilor române din Sibiiu va aranja est an un bal pur național în stil mare, la care singur costumul național va avea înțrare, și nu numai jucătoarele dar și gardedamele vor avea să se prezenteze în cizme roșii. Mărețul plan a căzut însă în baltă din motivul, că toți cismarii din Sibiiu n'au fost destoinici să producă atâtea cizme roșii, câte să cereau. Cât!

Să mai vorbea, că est an nu se va aranja bal în Sibiiu, pentru-că fetele din această localitate s'ar fi hotărât să țină în tot carnavalul doliul tainei a șaselea.

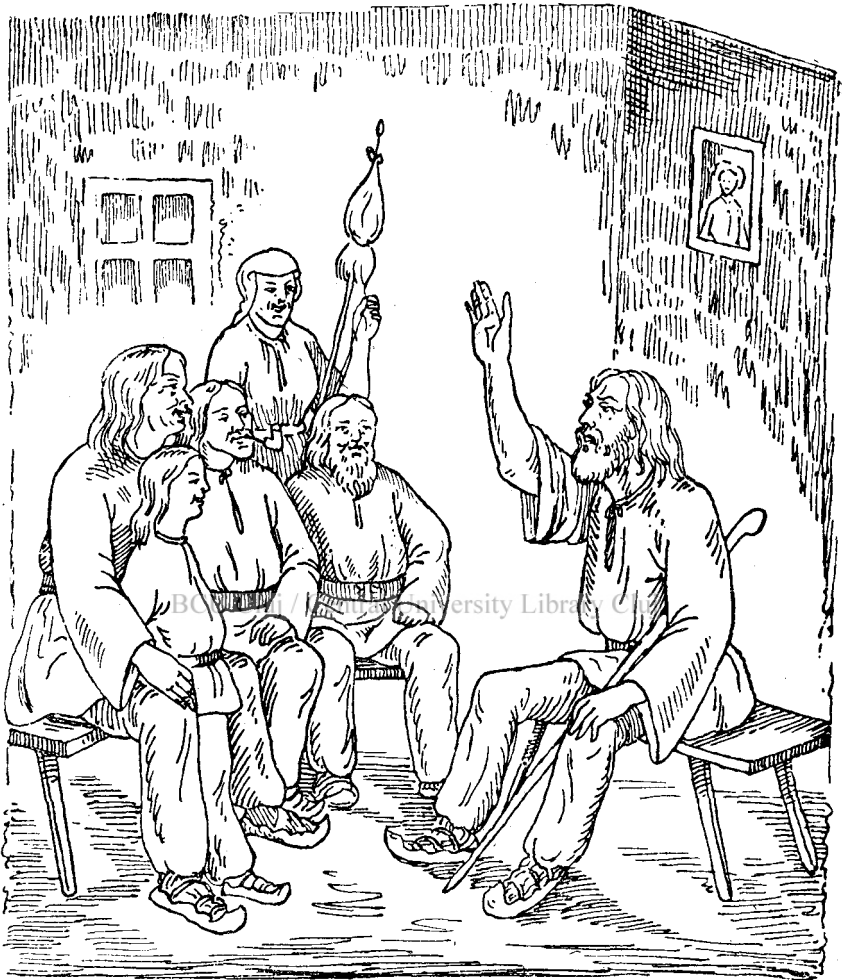
Unii susțineau, că reuniunea femeilor române din Sibiiu de aceea nu va aranja est an bal, fiind-că sa-loanele dela „*Moara stricată*“ se află în reparatură. Cât!

Nu bal, ci un „Băluț“ s'a aranjat totuși și în Sibiiu în restaurantul dela Unicum așazicând pe furis, și nu în Carneval ci în Brânzăval, adecă în Septămâna Brânzei, în care numai fătărăii și fetele părăsite joacă. Cât!

Nu știu cum a decurs Băluțul, vai însă de cei ce s'au amoretat în decursul lui, fiind-că dragostea din Septămâna Brânzei nu ține mai lung decât cântecul găinei după ce a ouat!

Mițuluc!

Stan Pătitul.

Pe timpul, când în România nu erau căi ferate, un Român voinic prânzea la masa cârciumei din Drăgășani ce sta sub o poiată din fața cârciumei.

Într'aceea un Ovreu c'o gloabă de cal încărcat cu mărfuri sosește la cârciumă, leagă gloaba de gard, se așază la masă c'un „bună ziua“ și întrebă pe Român: Dumniata unde călătorești?

- Eu la Râmnic!
- Și eu tot acolo!
- Bine!
- Atunci mergem laolaltă!
- Să mergem!

Ovreul mulțămît, că și-a aflat un tovarăș atît de voinic la drumul p'atunci nesigur de hoți și tâlhari, a mâncat și el ceva de prânz.

La plecare Românul caută după părăle ca să plătească, dar nu află.

— Ce cauți atîta? întrebă Ovreul.

— Caut banii să plătesc, dar nu știu ce s'o întîmplat că nu-i află . . . împrumută-mă dumniata cu doi lei până-n Râmnic!

— Eu bucuros te-aș împrumutã dacă te-aș cunoaște cine ești . . . la om necunoscut eu fără zalog nu împrumut.

— Eu n'am ce să-ți dau zalog decât iată desagii eștia plini cu haine în preț de cel puțin 100 lei.

— Aici doi lei, zice Ovreul, ia desagii, îi încarcă pe gloaba de cal, și pleacă cu Românul la drum cătră Râmnic.

Ajungând pe înmurgitul sării la Râmnic, Românul scoate doi lei, îi dă Ovreului, își ia desagii de pe gloabă, și zice cătră Ovreu: Mulțam, că pe căldura asta mi-ai adus desagii până la Râmnic!

— Oho, împrumutul cere și camătă!

— Vrei să-ți plătesc camătă?

— Vreau, c'asa sună legea țării!

Atunci Românul rade Ovreului, chip de camătă, o palmă preste fălci, și pleacă!

În ziua următoare Ovreul uitându-se la cei doi lei primiți dela Român, află că-s falsi, și s'a mîngăiat, că palma a fost bună!

Două cofărițe vânzătoare de poame au început una cu alta o ceartă dela ușa cortului :

— Taci tu urâto și scârboaso, că dela tine, de hădă ce ești, nime nu cumperă poame. Eu deja de 5 coroane am vândut, și pe tine nime nu te-a întrebat încă pentru ce stai în tirg!

— Ba taci tu desălato, că bărbatuto a doua zi după ce te-ai cununat s'a spânzurat de dragoste etc.

Într'aceea un băiat vagabund, căruia gura-i lăsa apă după poame, folosindu-se de cearta cofărițelor, își umple pozonarul cu poame de pe masa cofăriței celei hăde și pleacă.

Din întâmplare coferița observă furtul: Pleacă fuga după baiat, dar acesta iute de picior scapă.

Întorcându-se cofărița hădă fără ispravă la masă, mai multe alte cofărițe i-au strigat: Noa să mai zică cineva, că dela tine nime nu ia poame!

*

Într'o adunare de mai mulți oameni, un țigan țanțoș îmbrăcat în haine serbătorești, cu orologiu în pozonar, s'a lăudat că câtă vreme a fost cătană, capitanul lui mereu îl lăuda zicând: Mă Cârtaș, tu ești o cătană neprețuită! Acum en cugetați cât sum eu în starea, în care mă vedeți vrednic?

Toți au amuțit în tăcere!

După câteva secunde un țăran, care știa judeca pe Cârtaș după puterea lui de muncă, a răspuns: Mă Cârtaș, eu 5 fl. aș dà pe tine!

— Vrei să faci bojocură cu mine nene Irimie? — Singur orologiul meu l'am cumperat cu 5 fl.!

— Eu cu orologiu, și cu tot ce ai pe tine te-am prețuit în 5 fl.

*

La tribunalul din Băcău un acuzat pentru crima de furt, în tot decursul cuvântării de apărare a avocatului său a șuvăit din cap.

Președintele tribunalului observând asta, după ce avocatul și-a încheiat cuvântul de apărare, a întrebat pe acuzat: Dumnia-ta ai să faci vr'un adaos la apărarea avocatului dumnitale?

Am domnule președinte: Mă rog de înnaltul tribunal să fie milostiv față de apărătorul meu!

*

La o nuntă în comuna Șamert veselia mare fiind, popa conducător al mesei oaspeților s'a cherchelit binișor, și-n starea asta a aflat de bine să-și bată joc d'un poporan bogat din comună, care mulți ani a ținut p'un băiat d'ai sei la școală fără să se aleagă ceva din el.

Bade Căndeo! a zis popă cătră țaran!

— Poruncește părinte!

— Dumnia-ta atâta ani ai ținut pe băiatul dumnitale cel mai mare la școală, și nimica nu s'a ales din el.

— Ba nimica s'a ales părinte! En spune-mi cinstia ta ce aș putea eu face din un băiat, care după atâta ani de școală a ramas prost?!

— Eu să am un băiat atât de prost aș face popă din el!

— Ei părinte, cinstia ta tocma așa cugeți, cum tatăl cinstiei tale a cugetat!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

Iubitor de-a face vizite fiind, fă-te medic; atunci cel puțin ți-să plătesc vizitele!

* * *

Asigurarea vieții pentru cazul morții să recomândă și din acel punct de vedere, pentru-că atunci ai cel puțin pe cineva, care-ți dorește o viață lungă!

* * *

Nemții zic: „Precauțiunea e mama înțelepciunii“
— dar tata cine-i? . . . asta nici Nemții nu o știu!

Florica iubită.

Stăpânul : Tu Florico, eu te iubesc!

Florica : Cu, sau fără știrea doamnei?